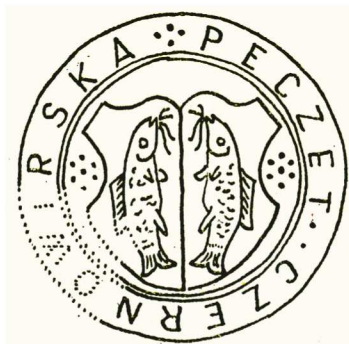

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA

2009

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA 2009

Text: PhDr. Jindřich Hovadík za vydatné spolupráce členů olomoucké
Komise městské části č. 1 Černovír – Hradisko,
funkcionářů jednotlivých organizací a další nadšenců,
zvláštní poděkování PaedDr. Rudolfo Hradečnému

Vydala: Komise městské části č. 1 Černovír – Hradisko.
Tisk: FGP – Studio tiskárna, Táboritů 1, 771 00 Olomouc, www.fgp.cz
Olomouc – Černovír, leden 2010

Jaký byl rok 2009

Již dnes je zřejmé, že na rok 2009 nebudou s velkým nadšením vzpomínat především národohospodáři. Během roku se začala naplno projevovat hospodářská krize, řada lidí ztratila práci či se musela nějakým způsobem omezovat. Poněkud jinak situace vypadá z pohledu předsedy olomoucké Komise městské části Olomouc – Klášterní Hradisko Ladislava Řoutila.

Jako v předcházejících letech, tak i v roce 2009 pokračovalo vylepšování prostředí v naší městské části. Nejvýznamnější dokončenou akcí je vybudování nového chodníku z Frajtova náměstí Petřkovou ulicí kolem místní školy ke křižovatce s ulicemi Peřinovou a Černovířskou. Tomu předcházelo odstranění popraskaného a vybouleného starého asfaltu a navezení nového podloží.

Loni se ale nejen dokončovalo, ale také začínalo.

Zahájeny byly dvě důležité stavby. Obyvatelé ulice U Staré Moravy se po kanalizaci a vodovodním řadu dočkají nové asfaltové silnice s parkovacími místy i pro motoristy z přilehlé Peřinovy ulice. V současné době je hotové podloží, obrubníky a chodník. Zbouráním po povodních staticky narušené původní části hasičské zbrojnice začala v závěru roku její rekonstrukce. Tu si vyžádala potřeba prostor pro uložení kvalitní techniky, výstroje a výstroje úspěšného záahového družstva Sboru dobrovolných hasičů Černovír.

Ani to ale určitě není vše, co se v našem obvodu změnilo?

Určitě ne. Byl vyřešen způsob opravy nadjezdu přes železniční trať, a tak se můžeme bezpečně dostat do lesa spolu s cyklisty jedoucími po cyklostezce.

Z podnětu občanů komise zajistila ořezání stromů v okolí zastávky městské hromadné dopravy Stratilova, přidání kontejneru na papír na Frajtově náměstí, navezení antuky na hřiště u lesa, na Heydukově ulici označení přechodu svislými dopravními značkami. Komise dále vyvolala jednání mezi magistrátem a stavební firmou o opravu vozovky v ulici Žitná.

Magistrát také provedl v místní základní škole rekonstrukci jídelny a v mateřské školce výměnu oken a zateplení a nový plášť střechy.

Povodí Moravy vyrovnalo prosedlou hráz v místě bývalého mostu přes Moravu a vyčistilo koryto Trusovického potoka.

ČEZ převedly přenos elektrické energie do zemních kabelů v severní části Černovíra a části Jablonského ulice. Tím zmizely z domů konzoly a dráty a z ulic sloupy. Obyvatelé ale museli vydržet rozkopané chodníky. Podařilo se také natřít další sloupy elektrického osvětlení.

A na co se v nejbližší době ještě můžeme těšit?

Komise dále usiluje o dobudování kanalizační sítě. Dále o opravu vozovky a chodníků na Frajtově náměstí a Heydukově ulici. Letos rovněž mají začít větší opravy vojenského hřbitova. Nevzdáváme ani úsilí o vybudování hřiště pro děti do 10 let v centrální části Černovíra.

(red)

Poznámka: O připravované opravě vojenského hřbitova a jeho financování píšeme na jiném místě ročenky.

Komise městské části

V roce 2009 se Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko scházela zpravidla v prvním pondělí v měsíci (nikoli ve druhém, jako dříve) ve společenské místnosti hasičské zbrojnice. Začátky schůzí byly a i v roce 2010 budou v 18.00 hodin, návštěvníkům však doporučujeme sledovat termíny ve vývěskách. Důvodem tentokrát není jen první dubnové velikonoční pondělí či první červencový pondělek, který zase připadá na svátek příchodu slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Především půjde o to, kde se schůze za rekonstrukce hasičské zbrojnice budou konat. Bude to trochu tak bojová hra, protože místo lednového setkání už sice známe, ale zřejmě nebude tím samým i pro další měsíce. Na podzim už bychom měli zase být zpátky „doma“ ve zbrojnici. Věrne, že tuto orientační hru všichni dobře zvládneme. Komise městské části nyní nadále pracuje v osmičlenném složení. Tvoří ji předseda Ladislav Řoutil, členy jsou Jaromír Nakládal, Miloš Ryzner, PhDr. Jindřich Hovadík, Dagmar Rudolfová, ing. Květoslav Cupák, ing. Jiří Kropáč a ing. Roman Chrenko.

Na detašovaném pracovišti magistrátu města

V městské části Černovír - Klášterní Hradisko již čtvrtým rokem fungovalo pracoviště magistrátu města pod vedením RNDr. Ivy Lakomé.

Pracoviště podle jejího hodnocení úzce a dobře spolupracuje s komisí městské části Černovír - Klášterní Hradisko, provádí ověřování podpisů a opisů listin, výběry místních poplatků, vydává potřebné formuláře a poskytuje informace občanům, vyřizuje jejich nejruznější připomínky, stížnosti a náměty. V loňském roce sem přišlo na 142 občanů zaplatit poplatků za komunální odpad a 34 občanů poplatků za psy. V případech poplatků za komunální odpad jde o další nárůst.

Od počátku roku 2010 se pracoviště dočasně přemísťuje do náhradních prostor, než bude dokončena přestavba hasičské zbrojnice. (V době uzávěrky této ročenky ještě nebylo definitivně známo kam, ovšem informace by lidé měli nalézt v tradičních vývěskách.) Zde by měl zůstat zachován jak provoz veřejného internetu, tak i výběry místních poplatků. Od září by se pracoviště mělo navrátit do původních prostor v rekonstruované zbrojnici tak, jak na ně byli občané zvyklí.

Černovírští jubilanti a ti nejstarší

V roce 2009 členové komise měli – a omlouváme se, že se opakujeme, ono to totiž tak vesměs bylo - milou povinnost navštívit a poblahopřát s dárkem od Magistrátu města Olomouce celkem 18 jubilantům. Hned deseti(!) 75letým, čtyřem 80letým a rovněž čtyřem 85letým občanům Černovíra a Klášterního Hradiska. Jeden z očekávaných pětasedmdesátníků ale jubilea nedožil, byl to pan Benedikt Bejdák z Jablonského ulice.

Našich nejstarších spoluobčanů, tedy těch nad 90 let, loni opět ubylo. Ještě před svými 92. narozeninami totiž zemřela paní Jiřina Pohlídalová z Čelakovského ulice. A podle z údajů z magistrátu se nikdo další z našich spoluobčanů devadesátky nedožil.

Zato ale rovných 100 let oslavila již v květnu paní **Zdeňka Kaukušová** (*1909) z Lamblovy ulice. Ta již byla naší nejstarší spoluobčankou šestým rokem. Jubilantka, která si vybavovala první světovou válku, bydlela v našem obvodu od roku 1989. Fotografii nepřinášíme, protože si to rodina nepřála. Její podobu však mohli vidět již čtenáři publikace 750. výročí Černovíra. Byla trochu netradiční, z mateřské školy a pořízená již v roce 1913. – Po uzávěrce ročenky jsme se dozvěděli, že paní Kaukušová 3. ledna 2010 zesnula.

92 let života měl za sebou pan **František Svoboda** (* v únoru 1917) z Frajtova náměstí. Číšník obsluhující československé prezidenty byl již čtvrtým rokem nejstarším z černovířských mužů. V této ročence je zveřejněn při loňských volbách do Evropského parlamentu.

Volby do Evropského parlamentu v Černovíře

I když to v roce 2009 opakovaně vypadalo, že se skuteční také volby do Poslanecké sněmovny, nakonec se volilo jen do Evropského parlamentu. Historicky podruhé. Připomínám, že to bylo 5. a 6. června, u nás pak v hasičské zbrojnici, která v tu dobu snad jen mohla tušit, že bude procházet natolik zásadní proměnou. A jak to tedy nakonec dopadlo v našem volebním okrsku s číslem 71?

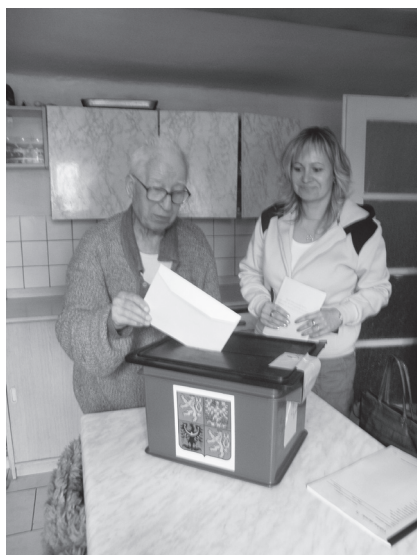
Z 973 zapsaných voličů, což bylo oproti předchozímu roku nárůst, si vyzvedlo obálky 291 lidí. To zase byl poměrně výrazný pokles. Ale černovířská volební účast 29,91 procenta nakonec byla ještě nad celostátním průměrem.

Tentokrát výrazně vítězí ODS dalo hlas 106 voličů, což znamenalo 36,42 procenta. Bylo to ještě o hodně více, než celostátní výsledek (28,22 procenta). Na druhou stranu přišlo občanským demokratům dát hlas o 21 lidí méně, než v roce 2008 při krajských volbách, kdy ODS republikově i u nás skončila až za sociálními demokraty. Ti v Černovíře tentokrát dostali jen 67 hlasů a 23,02 procenta, což ale nakonec byl ještě nepatrně lepší výsledek, než v celostátním měřítku.

Na třetím místě u nás skončila se 37 hlasy a 12,71 procenta KDU-ČSL. U lidovců je to oproti loňsku v procentech výrazně lepší výsledek a dokonce i při nižší volební účasti tuto stranu přišli podpořit tři voliči navíc. V pořadí jako čtvrtá skončila KSČM. Jejích 7,21 procenta a 21 hlasů znamená pokles oproti předchozím volbám a prakticky jen polovinu republikového procentního zisku.

Za zmínku snad ještě stojí 16 hlasů a 5,49 procenta pro Evropskou demokratickou stranu u nás na pátém místě i 12 hlasů a 4,12 procenta pro šestou Suverenitu ztělesňovanou především Janou Bobošíkovou.

Zisk ostatních z celkových 33 kandidujících stran byl v Černovíře vcelku zanedbatelný a počet hlasů buď jednomístný či nulový. Platí to i pro tři „zelené“ strany, které dostaly dohromady jen osm hlasů. (jih)

Na snímcích Jindřicha Hovadíka předseda černovírské volební komise ing. Bohumil Cichra, dále pak členka komise Jitka Kočišová s přenosnou volební urnou u nejstaršího mužského voliče, loni dvaadevadesátiletého Františka Svobody.

Sedmdesát let od 15. března 1939 Černovírská škola v období Protektorátu Čechy a Morava

Patnáctým březnem 1939 začala nejtragičtější kapitola našich moderních dějin. Prožitek tohoto dne, spolu s prožitkem následujících let okupace, na dlouhá desetiletí poznamenal historickou paměť a politické postoje občanů naší země. Přispěl i k tomu, že se po válce velká část z nich obrátila k demokratické tradici první republiky zády a podlehla svodům komunistické propagandy.

Václav Klaus, prezident České republiky, Právo 14. března 2009

Když byl 16. března 1939 výnosem Vůdce a říšského kancléře zřízen Protektorát Čechy a Morava, většina českých obyvatel ho nepřijala. Pro nový státní útvar se okamžitě vžil posměšný název "protentokrát" a nové nápisy na vagonech státních drah, BMB-ČMD byly tlumočeny větou: Češi Mějte Důvěru, Budete Mít Beneše. Rovněž němečtí okupanti pokládali protektorát za dočasné řešení. Pravda, poněkud jinak než čeští obyvatelé obsazené země. Zatím potřebovali české dělníky (Heydrich: "Přirozeně se musí dát českým dělníkům tolik žrádla, aby mohli plnit svoji práci.") pro vedení války. Předpokládali, že do dvaceti let bude zrušen, české země poněkudeny

a nepřevychovatelní Češi budou buď likvidováni, či přemístěni do ruskojazyčného prostoru. V uvažované Nové Evropě se s českým státem nepočítalo ani pod vládou českých fašistů. Zatímco vnějším projevem nového pořádku se stal okamžitý zákaz symbolů ČSR (vlajka, hymna), nastalo postupné zhoršení hospodářské situace, zaveden byl likvidační přidělový systém, nucené dodávky zemědělských výrobků, drancování nerostných zdrojů Čech a Moravy a tak dále. Vedle oficiální distribuce životních potřeb se objevila šmelina a černý trh. Pravou tvář ukázal německý fašismus už na podzim 1939 napadením Polska a tvrdým zásahem proti českým vysokým školám po 28. říjnu.

Černovířská škola prodělávala shodou okolností právě na počátku prvního válečného roku obměnu učitelského sboru. Novým řídícím učitelem se stal Ladislav Kubíček a vystřídal tak Edvarda Deckera, který byl spjat s černovířským Sokolem. Áda Doležel, učitel na škole a v té době místostarosta Olomoucké župy sokolské, byl gestapem zatčen v srpnu 1939 a do února 1941 byl vězněn.

Ve škole pokračovalo pravidelné vyučování, v Sokole a DTJ se nadále cvičilo. Ke stému výročí narození Antonína Dvořáka uspořádala škola slavnostní koncert a rodičovské sdružení pořídilo žákům loutkové divadélko. Ale byl už také žákům promítán film Olympiáda, oslavující německé sportovce jako nadlidi a propagující národní sociální ideologii. Žáci byli zapojeni do válečného úsilí Německa sběrem druhotných surovin: kovů, hader, papíru, kostí, gumy a skla.

Ve třídách se objevily obrazy Adolfa Hitlera a Emila Háchy. V roce 1940 byly příslušným nařízením protektorátních úřadů zavedeny na českých školách německo-české názvy včetně školních razítek a proběhla první z několika selekcí knih ve školních knihovnách. Počet žáků ve třídách byl zvýšen na 45, byla zrušena výuka občanské nauky a zavedena výuka němčiny, zatím od 3. postupného ročníku. Všichni učitelé museli povinně navštěvovat kurzy němčiny a skládat příslušné zkoušky.

První novou učebnicí zavedenou na protektorátní školy byl v roce 1941 vydaný školní atlas (Schulatlas für das Protektorat Böhmen und Mähren), v němž se nevyskytlo jediné české slovo! Všechny názvy jsou pouze v němčině, a tak se žáci dozvěděli, že jejich rodné město je Olmütz a hlavní město Prag. Doprovodné historické mapy zdůrazňují germánské osídlení Čech a Moravy a středověké osidlování Sudet. Pečlivě jsou také vyznačeny oblasti s německým obyvatelstvem, například jihozápadně od Olmütz, které se měly stát základnou pro postupnou německou kolonizaci Čech a Moravy.

Vzhledem k omezeným přidělům potravin, šatstva a obutí zaměřilo rodičovské sdružení, v jehož čele stál po celou válku černovířský obchodník Josef Vognič, svoje úsilí na každoroční zajišťování těchto nezbytných potřeb alespoň pro nejchudší. Od roku 1940 byla zavedena „mléčná akce“, při níž dostávalo kolem 40 dětí denně hrníček mléka. Na Vánoce podělovalo sdružení každoročně nejpotřebnější oděvními částmi a obuví. Vedle rodičů a městského úřadu přispívaly finančně černovířské spolky a firmy: SK Černovír, Honební spolek v Černovíře, Spořitelna a záloženský spolek v Černovíře a Elektrárna Hejčín.

Zdravotní dozor nad školní mládeží vykonával po celou válku lékař MUDr. Bárta. Každoroční prohlídky byly pravidlem a dařilo se až do roku 1944 posílat zdravotně ohrožené děti do prázdninových osad. Bohužel i na nich byla postupně zaváděna výchova v novém pořádku. Rok 1941 a následující byly ve znamení největších vojenských úspěchů německých vojsk. To se projevilo rezignací jisté části obyvatelstva

na straně jedné, na druhé straně silícím tlakem na převýchovu obecně, mládeže potom zvlášť. Byl zlikvidován Sokol a zavedeno Kuratorium mládeže, které dostalo k dispozici sokolský majetek. V úsilí o převýchovu české mládeže zvláště vynikal nenáviděný protektorátní ministr pro školství, osvětu a mládež Emanuel Moravec. V Černovíře byl vedoucím Kuratoria Rudolf Toman. Zdánlivě tělovýchovná organizace měla podchytil českou mládež od 10 let, vychovávat ji v nacistickém duchu a vytipovat jednotlivce vhodné k poněmčení. To, že se v Černovíře Kuratorium dařilo nasměrovat spíše k utužování národního povědomí, byla zásluha některých činorodých občanů, jako byl Miroslav Černý a Štěpán Kredba. Ale to je jiná kapitola.

Na školách byla zavedena výuka němčiny od prvního ročníku (4 hodiny týdně) až po pátý (7 hodin týdně). Černovířákům němčina moc nevoněla a pro některé žáky nestačila k ohodnocení jejich "znalostí" tohoto jazyka ani nově zaváděná šestistupňová stupnice známek. Počet žáků ve třídách byl zvýšený nyní už na 60(!) s výjimkou němčiny, ve které bylo možné dělit třídy na menší skupiny.

Likvidačním opatřením pro vyšší vzdělání českých dětí bylo vládní nařízení č. 300 ze dne 14. 9. 1941, kterým byly dosavadní měšťanské školy s českým vyučovacím jazykem prohlášeny za výběrové. To znamenalo, že pro jejich návštěvu bylo třeba vykonat přijímací zkoušku ve čtvrté třídě obecné školy. Kdo nebyl přijat, musel napříště pokračovat ve vzdělání na obecné škole. Nový pořádek vzdělané Čechy nepotřeboval.

V říjnu 1941 byl znovu zatčen při sokolské (tehdy ještě legální) akci Áda Doležal. Vrátil se z brněnské věznice sice již 8. listopadu, ale jeho pobyt v olomouckém okrese a na černovířské škole prohlásilo gestapo za nežádoucí a byl přeložen na obecnou školu v Předmostí u Přerova, kde působil až do konce války pod trvalým dohledem bezpečnostních služeb.

Zima byla toho roku, stejně jako předešlého, studená (pamětníci říkají „pěkná“), trvalá a dlouhá. Jarní práce se značně opozdily, protože i jaro bylo deštivé a chladné. Taková zima byla pro obyvatelstvo katastrofou. Nedostatek paliva postihl i veřejná zařízení, zvláště potom školy. Vánoční prázdniny, které začaly 19. prosince, byly prodlužovány a vyučování bylo znovu zahájeno až 3. března. Pro žactvo to byly zprávy jistě radostné, i když školní rok byl díky tomu ukončen až 9. července. Vedle nyní už pravidelných oslav narozenin Adolfa Hitlera a výročí vzniku protektorátu, tak mohly být slaveny i narozeniny protektorátního prezidenta Emila Háchy.

V květnu 1942 byl spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora Heydricha a období teroru následující po jeho smrti mělo své oběti i v Černovíře. Společným, a ne právě příjemným, zážitkem byla olomouckým gestapem řízená noční razie v Černovíře. S německou důkladností provedená akce, při níž byli dům od domu nasazeni příslušníci wehrmachtu, sice žádnou nehlášenou osobu nezjistila, ale měla hluboký zastrašující účinek.

Nejhorším válečným obdobím byla zima 1943 až 1944. V plné míře se projevil dlouhou dobu neřešené nuzné podmínky, v nichž žila značná část černovířských dětí. Oproti obecné představě, že Černovír byl zemědělskou obcí, a proto ve zdejších rodinách mohly být stále se tenčící příděly posilovány vlastní zemědělskou produkcí, bylo pravdou, že už před válkou se složení obyvatelstva změnilo. Podle školních záznamů bylo v roce 1944 pouze osm dětí ze zemědělských rodin. Sedmdesát šest žáků pocházelo z rodin dělnických, 52 žilo v rodinách obchodníků a řemeslníků, 55 potom v rodinách úředníků a zaměstnanců. Většina rodin tak byla odkázána jen na

protektorátní přiděly. V důsledku špatného stravování a permanentního prochlazení - i v domácnostech se topivem šetřilo – prudce vzrostl počet onemocnění. Doktor Bárta vykázal během toho roku, že tělesnou slabostí a podvýživou trpí každý třetí žák černovírské školy. Dokonce 43 dětí onemocnělo příušnicemi, 19 chřipkou, 4 žloutenkou, 22 prodělalo černý kašel a 16 plané neštovice. Jedna žákyně zemřela. Neobjevil se obávaný záškrt, protože proti němu byly děti rok předtím hromadně očkovány.

Na zlepšení zdravotní kondice bylo černovírské škole přiděleno z „vitaminové akce“ 10 krabiček dražé z černého rybízu, 10 tubiček vitamínu C a 4 (slovy čtyři) kelímky šípkové marmelády. Rodičovské sdružení, ve snaze podělovat co největší počet dětí alespoň teplou svačinkou, zavedlo podávání kávy (melly) obarvené mlékem a oslazené cukrinem.

Pokračovalo a prohlubovalo se omezování přístupu českých dětí k vyššímu vzdělání. Do hlavní školy postoupilo v roce 1944 pouze 6 chlapců a 6 dívek ze čtvrté třídy. Z pěti žáků, kteří složili úspěšně zkoušky na školu střední, nebyl z Černovíra přijat nikdo! Nařízeno bylo a školním inspektorem přísně sledováno společné poslouchání rozhlasových projevů protektorátních představitelů, například přednášky „Socializaci mládeže proti bolševickému nebezpečí“. Pro žáky starší deseti let se stalo členství v Kuratoriu povinné.

Řízením školy pověřená Anežka Reifová, která zpočátku dojížděla z Holice, se k plnění takových a podobných nařízení stavěla vlažně, nijak je neprosazovala a ani zvlášť nekontrolovala. V tom měla podporu všech učitelů na škole.

Učitelé byli na podzim 1944 už plně zapojeni do „totálního nasazení“. Tak byla Milada Metelková nasazena na práci do Hammy, Marie Konrádová pracovala v kuchyni Pod dómem, Rudolf Dostál odklízal trosky po bombardování prostějovského letiště a Ferdinand Pastrnek byl zařazen jako pomocný zdravotník. Všichni byli na školu vráceni až po opakovaných urgencích v listopadu 1944. Přes velkou snahu se poprvé nekonala vánoční nadílka šatstva a obuvi, protože se rodičovskému sdružení nepodařilo nic sehnat. Děti tak dostávaly alespoň horký čaj a lahůdku – párek s rohlíkem. Kuriozitou končícího roku bylo první historické nasazení žáků na vyhledávání mandelinky bramborové. Mimo vzorkového brouka, dodaného na školu v uzavřené lahvičce, se na katastru Černovíra žádná jiná mandelinka tehdy nenašla! Poslední válečný školní rok byl poznamenán nedostatkem všech školních potřeb. Celoroční přiděl činil čtyři sešity na žáka. Psalo se na všechny řádky od kraje do kraje, kreslilo se na jakýkoliv sehnáný kus papíru po obou stranách.

Na podzim 1944 vrcholila letecká ofenzíva spojenců a bombardovací svazy napadající továrny na syntetický benzín ve Slezsku pravidelně přelétaly přes Olomouc. Škola neměla vhodný protiletecký kryt, a tak při každém zahoukání sirény utíkali žáci domů, zatímco jim nad hlavami vytvářely kondenzované páry z motorů letadel složité obrazce. Před Vánoce se v oblasti Olomouce odehrála největší letecká bitva nad Protektorátem. Sestřeleno bylo 27 amerických a 26 německých letadel. Jeden z Liberátorů se zřítil na olomoucký hlavní hřbitov a stíhačka Messerschmitt na Lazce.

Vánoční prázdniny byly už tradičně opět prodlužovány pro nedostatek uhlí a nakonec bylo zavedeno samovyučování, ke kterému se žáci scházeli po skupinách v některé domácnosti. Pro úkoly si chodili jednou týdně do školy v Olomouci – Neředíně, která jediná měla plynovou kotelnu napojenou na městskou plynárnu. Školní budovy byly

postupně zabírány pro vojenské účely, nebo pro utečence z území obsazovaných Rudou armádou. Na východní, „české“ straně Olomouce, tak nakonec zůstala v provozu pouze budova školy v Černovíře, kterou na směny navštěvovali žáci z Hodolan, Chválkovic, Pavloviček a severovýchodní části Olomouce. Střídali se ve směnách po dvou až třech hodinách od rána až do pozdního odpoledne, a to jen díky tomu, že nosili z domu polínka dříví, či pytlíky uhlí. Nedostatek byl nyní již tak velký, že hodně chlapců chodilo do školy bez košile a všichni co nejdéle bosí.

To už mlela tisíciletá Hitlerova říše z posledního a usilovně zaváděný nový pořádek se hroutil. Protektorátní vláda a úřady měly jiné starosti a o české školství se přestaly starat úplně. Z dálky bylo zvláště za noci slyšet hřmění děl a nad Olomoucí přelétala první letadla (Šturmoviky) Rudé armády, která napadala zvláště nákladové nádraží. Vyučování na černovířské škole bylo zastaveno 28. dubna 1945.

Obecná škola v Černovíře:

1940/1941

třídy	5 tříd, pobočky ve II., III. a V. třídě
žáci	117 hochů, 121 dívek, celkem 238 žáků
učitelé	řídící učitel Ladislav Kubíček Vojtěch Čtvrtlík, Rudolf Dostál, Adéla Juřenová, Ferdinand Pastrnek, Milada Bátková, Marie Gottwaldová, Josefa Langová, Adolf Doležel (od 20. února 1941)
farář	ŘK František Nováček, katechetka Českomoravské církve Marie Mrázková

1941/1942

třídy	5 tříd, pobočky ve III. a IV. třídě
žáci	88 hochů, 103 dívek, celkem 191 žáků,
učitelé	řídící učitel Ladislav Kubíček (do února 1942) Marie Gottwaldová (od února 1942) Rudolf Dostál, Josefa Langová, Adéla Juřenová, Ferdinand Pastrnek, Adolf Doležel (do 30. 11. 1941)
farář	ŘK administrátor Jaroslav Franc

1942/1943

třídy	5 tříd
žáci	95 hochů, 100 dívek, celkem 195 žáků
učitelé	řídící učitelka Anežka Reifová Marie Schächerová, Adéla Juřenová, Marie Gottwaldová, Ferdinand Pastrnek (dlouhodobě nemocen, zástup Milada Metelková), Marie Bergerová (německý jazyk)

1943/1944

třídy	6 postupných tříd
žáci	90 hochů, 108 dívek, celkem 198

učitelé řídící učitelka Anežka Reifová
Marie Schächerová, Adéla Juřenová, Milada Metelková,
Rudolf Dostál, Ferdinand Pastrnek
farář Leopold Chvostek

1944/1945

třídy 6 tříd (přitom 6., 7. a 8. postupný ročník spojeny)
žáci 99 hochů, 119 dívek, celkem 118 žáků
učitelé řídící učitelka Anežka Reifová
Marie Schächerová, Milada Metelková,
Adéla Juřenová, Rudolf Dostál, Ferdinand Pastrnek,
Marie Konrádová (německý jazyk)

Zdravotní dohled nad školou MUDr. Bárta
Předseda rodičovského sdružení Josef Vognič

RUDOLF HRADEČNÝ

Archeologické centrum Olomouc získalo důstojné prostory, depozitáře jsou raději až nahoře

Nové důstojné prostory získalo v pondělí 17. srpna 2009 Archeologické centrum Olomouc v rekonstruované bývalé školské budově v ulici U Hradiska. Rekonstrukce objektu stála Olomoucký kraj, jehož je Archeologické centrum příspěvkovou organizací, 40,1 milionu korun, vnitřní vybavení přišlo na dalších 3,8 milionu korun. „Naše depozitáře jsou nyní vzhledem k umístění Archeologického centra v záplavové oblasti v nejvyšším patře, řekl nám ředitel centra PhDr. Jaroslav Peška. Archeolog si cení nejvíce keramické laboratoře se zázemím pro konzervátory. Rekonstrukce probíhala od dubna 2008 a oproti původním předpokladům se jí podařilo o měsíc zkrátit.

Archeologické centrum Olomouc vzniklo v roce 2003 a dosud sídlilo v menších prostorách v budově s nevyjasněnými vlastnickými vztahy. Centrum má působnost pro celý Olomoucký kraj, jeho archeologové ovšem pracují také na Zlínsku. (jih)

Na snímku Jindřicha Hovadíka hovoří při slavnostním otevření budovy Archeologického centra ředitel PhDr. Jaroslav Peška, druhé foto dává bližší představu o celém objektu.

Proč máme Lamblovu ulice aneb Pozoruhodný osud milence Boženy Němcové

Bývalý člen černovírské komise městské části ing. Vít Kubica bydlící v Lamblově ulici zapátral po původu jejího názvu a narazil kromě jiného na zajímavou stať Kláry Bresslerové. Tu teď jen s mírným krácením přetiskujeme.

Kdyby se Vilém Dušan Lambl nestal lékařem Ignáce Josefa Němce, který zemřel v necelých patnácti letech, mohl se osud největší české spisovatelky Boženy Němcové vyvíjet možná příznivěji a ona mohla strávit svůj život po boku Lamblovy významné a takřka renesanční osobnosti. Ale právě osud asi tomu chtěl jinak.

Vilém Dušan Lambl se narodil 5. prosince 1824 v obci Letiny u Plzně. Z plzeňského gymnázia přešel na gymnázium do Prahy. Na Filozofické fakultě studoval slovanské jazyky a především medicínu. Aktivně publikoval v různých časopisech a překládal z jihoslovanských jazyků. V revolučním roce 1848 vydal spis Evropa v ohledu národopisném, získal poslanecké křeslo Národního výboru v Praze, vstoupil do výboru Slovanské lípy a v neposlední řadě se spřátelil s Karlem Havlíčkem Borovským, kdy přispíval do jeho Národních listů. Právě po událostech roku 1848 se následující tři léta Lambl více věnoval jiným činnostem než studiu. Zajímal se aktivně i o přírodovědu. Psal vědecké články o flóře a fauně do Časopisu českého musea, přičemž prosadil používání slova řasy místo J. S. Preslem oblíbeného označení žabinec. A to se ještě mezitím stihl zamilovat do Tinky Krákorové (později Katinky Aignerové), o níž se však ucházel i Vojta Náprstek. Ten nakonec podivný stav milostného trojúhelníku vyřešil odchodem do Ameriky s milovanou Tinkou po boku. A snad právě pro Lamblovu zaneprázdněnost se jeho promoce uskutečnila až 23. ledna 1851.

Koncem roku 1851 Lambl poznává o něco málo starší spisovatelku Boženu Němcovou. Jejich cesty by se však nestřetly, nebýt tuberkulózy, již onemocněl dosavadní rodinný lékař Němcových J. R. Čejka, muž vydatně podporující a povzbuzující Němcovou v počátcích její tvorby. Laskavého a hodného Čejku nahradil teprve sedmadvacetiletý Lambl, který navíc přátelil stejně jako Němcová se sestrami Rottovými, Johanou (později známou pod uměleckým pseudonymem Karolína Světlá) a Sofií. Opuštěné srdce Němcové, zkornatělé věčnými vádami s manželem, jenž odešel do Uher za lepším platem, a smutné z nevydařených intimních vztahů, zahořelo k Lamblovi silným plamenem, ačkoliv nelze tvrdit, že by se on zařadil mezi její největší a nejbolestnější lásky. Ani Lambl nezůstal vůči půvabům Němcové chladným. Jejich sblížení napomáhala i Lamblova zájmová všestrannost.

Podle některých životopisců, a jejich ne zcela historicky ověřených údajů, kalila vzájemně idylickou náklonnost Němcové a Lambla skutečnost, že se Lambl původně dvořil Sofii Rottové. Pravděpodobně i rodičům Sofie se jako její potencionální ženich zamlouval. A najednou mezi ně údajně vstoupila krásná paní Božena. Přesto pokud se tak vše doopravdy událo, Němcová nic netušila, protože Sofie, byť s ní velmi důvěrně spjatá, se jí s tím nikdy nesvěřila. Němcová by totiž rozhodně Sofii, již nazývala v listech "sokolíčkem", neodloučila nápadníka. Ovšem zlé jazyky dlouho tvrdily, že právě ono rozpojení Lambla se Sofií, vyvolalo v její sestře Johaně k Boženě nenávist.

Rozkol přítelkyň spisovatelek Němcové a Světlé přišel ve skutečnosti později a Lambl v něm nehrál žádnou roli.

Lambl i přes zmíněné peripetie toho zvládal opravdu hodně a nezanedbával ani lékařskou vědu. Jak zaznamenala po letech jeho sestra Anna Cardová-Lamblová, matka mu nejednou vytykala, že vyprovází Němcovou večer přes celou Prahu domů a poté ještě pozdě do noci studuje a píše, tedy dohání to, co přes den zameškal.

Kariéru domácího lékaře Lambla v počátcích poznamenaly úspěchy, kdy vyléčil z tyfu nejmladšího syna Němcové Jaroslava, ale zároveň tragické okamžiky, kdy pečoval po porodu o churavějící Johanku Mužákovou – Rottovou, a také o její od narození slabou dcerušku Boženku, která zemřela v pouhých dvou měsících života. Těto maličké šla Němcová paradoxně za kmotru.

Zatímco Němec posílal do Prahy vyčítavé dopisy a žádal svou manželku, aby se za ním přestěhovala do Uher, Němcová chodila s Lamblem do divadel a svého muže odbývala s tím, že nedopustí, aby její starší synové Ignác (famiilierně Hynek) a Karel chodili do maďarských škol. Hlavně se ale nechtěla vzdát vztahu s Lamblem. Těžko soudit, jak se Dušan Lambl cítil, když mu Němcová sdělila, že Prahu opouští, neboť musí následovat svého chotě do Uher. Radost z toho mohla mít jedině Lamblova matka, které se synův poměr z mnoha důvodů nezdál společensky únosný. Podle vzpomínek Anny Cardové-Lamblové lamentovala na adresu Němcové, že „ta paní ve své sobeckosti na něj nebere žádné ohledy“. Jednoduše paní Lamblové asi připadala Němcová až moc plamenná, žádoucí a zhoubná, a její syn se podle jejího názoru potřeboval soustředit spíše na medicínu a ne se rozptylovat pochybnými známostmi s vdanými paničkami. Inu praktická maminka viděla pro syna v lékařské vědě budoucnost a jistou existenci. Němcová měla ale „horoucí srdce“, což sama přiznala nesčetněkrát v dochovaných dopisech, a o konvenční soudy druhých nikdy nedbala. Karel s Hynkem zůstali tedy v Praze v rodině slovníkáře Franty Šumavského a Němcová se vydala počátkem května 1853 s dcerou Dorou a nejmladším synem Jaroslavem za manželem do uherských Ďarmot.

Z poznámek v listech Sofii Rottové lze soudit, že Lambl psal Němcové i do Ďarmot a prý „velmi srdečně“ (šlo o dopisy s čistě milostnou tematikou). Otevřeně také Sofii vylíčila stav své duše, kdy tesknila po Lamblovi, a přitom se musela dívat na nerudného Němce. Do tohoto vnitřního rozpoložení Němcové přišlo udání na jejího muže, jenž se měl v revolučním roce 1848 posměšně vyjadřovat o císaři, a tím se pobyt v dalekých Uhrách rodině poněkud zkomplikoval. Němcovi snížili plat a začali oběma manželům zadržovat korespondenci. A k tomu všemu náhle v Praze onemocněl Hynek, což nešťastné Němcové sdělil právě Lambl. Zmínil se jí i o kletvách, které se o ní v Praze šířily. Němcovou nejvíce zasáhlo, že o pomluvách slyší prostřednictvím svého milého, který by ji mohl naopak od nich ušetřit. Hynkův zdravotní stav se zhoršoval a v srpnu 1853 jej přijali ve Všeobecné nemocnici v Praze. Hynkův pobyt zde zřejmě hradil Lambl, nebo sám F. Šumavský, přičemž denní poplatek se účtoval částkou 16 krejcarů (pro lepší představu dodávám, že v té době bral například městský hasič mzdu zhruba 27 krejcarů denně).

Němcová vyčkávala zprávu o Hynkově stavu od Lambla, neboť se za ním chtěla co nejdříve vydat, k čemuž jí pobízel sám Němec, který se o syna strachoval. Zprávu dostala bohužel až v říjnu a hned se rozjela do Prahy; 17. října zastihla ještě Hynka živého a 19. října roku 1853 zemřel podle úmrtního ohledání na souchoty.

Touto tragédií skončil milostný vztah Lambla i Němcové, která neměla na lásku již pomyšlení a chodívala oplakávat Hynkův hrob na Olšanech. Sám Lambl si mohl klást Hynkovu smrt za vinu, za své profesní selhání, vždyť byl ještě ne příliš zkušeným praktikem. Jelikož Němcová podstatnou část své korespondence před smrtí spálila, můžeme se pouze domnívat, jak Lambl vlastně všechny negativní události vnímal a prožíval. Každopádně od té doby Lambl zanevřel na všechnu zábavu a žil jen vědou.

Jeho úsilí a nasazení se zdá i z dnešního pohledu obdivuhodné. Od roku 1855 učil na soukromém ústavu Jana Jungmanna zoologii a zabýval se duševním světem zvířat. Nicméně posléze oblast přírodovědy definitivně opustil a soustředil se pouze na medicínu, kdy popsal záhy svůj objev artrofických výrůstků na srdečních chlopních, jež se dříve dokonce nazývaly „Lamblovy výrůstky“. Na jaře roku 1856 se habilitoval jako první pražský soukromý docent patologické anatomie a histologie na Karlově univerzitě. Poté nastoupil do Dětské nemocnice císaře Františka Josefa, kterou vedl Med. Dr. Josef Löschner. S ním také publikoval dvoudílnou práci o patologické anatomii, histologii a epidemiologii dětského věku, přičemž sám do ní zhotovil vyobrazení. Lamblovy přednášky z patologické anatomie navštěvovali s oblibou i lékaři z ciziny. Lambl se také zasloužil během svého působení v dětské nemocnici o objevení bičíkovce ve stolici dětí postižených dysenterii, který nesl od roku 1888 i jméno svého objevitele - *Lamblia intestinalis*. V roce 1860 vydal Lambl takřka 400stránkový souborný svazek s dvaceti tabulemi svých kreseb na kameni. Touto zálibou se odrahoval od úmorné práce.

Bohužel - jak se lidově říká - doma není nikdo prorokem, tak i Lambl se spíše proslavil za hranicemi naší země, kde se cenily jeho znalosti, jež předával lékařům po celé Evropě přednáškovou formou. V roce 1860 přijal nabídku profesury na charkovské univerzitě. Tam získal čestný doktorát, jmenovali jej ruským státním radou a dekorovali řádem sv. Anny a sv. Vladimíra. O tři roky později uskutečnil sérii přednášek v Moskvě, a procestoval lázeňská místa na Kavkaze.

Z Charkova odešel v roce 1871 na kliniku varšavské univerzity, již se stal ředitelem a současně i profesorem terapie. O čtyři roky později si na něj vzpomněli i v Praze, když přemýšleli po rozdělení Karlo-Ferdinandovy univerzity o tom, že by zvolili za přednostu patologicko-anatomického ústavu české fakulty právě jeho. Lambl se však domů nevrátil a raději setrval ve Varšavě.

V rodné vlasti jej symbolicky vyznamenaly jenom některé instituce čestným členstvím, jako třeba Spolek českých lékařů v Plzni roku 1887 a Česká společnost chemická, kde se ocitl na seznamu zahraničních členů. Dva měsíce po sedmdesátce do bohatého a tvůrčího Lamblova života, zabývajícího se v druhé půli své profesní dráhy hlavně patologickými změnami kostry - abnormalitami pánve a současně diagnostikou nádorů močových měchýřů, zasáhla embolie mozku. Skonal 25. února 1895 ve Varšavě.

Pamětníci o Lamblovi hovořili jako o učenči povahy rázné, temperamentní, ryzí, přímé a ušlechtilé. Lambl se v mládí choval vesele a spíše rozpustile. S chutí a energií sobě vlastní bavit společnost karikováním profesorů a jinými taškařicemi, kdy se mu dokonce přisuzuje autorství pověstné protiněmecké satirické písně Šuselka nám píše.

Studentskou nespoutanost však dokázal opustit, aby všechny své síly obětoval lékařské vědě. Za své názory uměl bojovat a bojoval velmi logickou argumentací, jak vyplývá i z jeho dopisů. Na co ale nikdy nezapomínal a co stavěl nad všechny teorie – byl obyčejný a zdravý lidský rozum.

Hospodářský dvůr (Wirtschaftsgebäude) včera a dnes

Chodíme, dnes možná spíš většinou jezdíme, kolem tohoto rozsáhlého objektu na samé hranici našeho katastru snad všichni. Většinou ani moc přesně nevíme, kolem čeho. Správce vojenské nemocnice Olomouc ing. Květoslav Cupák, který je současně i členem komise městské části Černovír – Hradisko to pro onu většinu nevědoucích shrnul v následujícím příspěvku s tím, že název byl ponechán podle původního účelu.

Tento objekt pocházející ze 17. století (postavený pravděpodobně po skončení třicetileté války) byl součástí kláštera Hradisko a sloužil pro bezprostřední obsluhu kanonie. Byly zde umístěny služební byty správních úředníků (správce, šafář), kanceláře a pohostinská místnost, dále pak cukrářská pekárna, oranžerie, stáje pro kočárové koně, kotce pro pohotovou zásobu jatečných zvířat, sýpky, stodola a přístřešek pro potahy návštěv kláštera atd.

Po zrušení kláštera Josefem II. v roce 1784 byl objekt upraven k ubytování profesorů tehdy zřízeného Generálního semináře. Po jeho zrušení v roce 1790 pak objekt sloužil různým hospodářským účelům, nejprve jako Ředitelství státního panství Hradisko, poté jako sídlo správy panství jeho nového majitele, hraběte Ludvíka Filipa de Saint-Genois D'Anneaucourt, po přechodu do majetku Liechtensteinů v roce 1878 se stal součástí velkostatku Šternberk. Po zřízení Hospodářské školy na Hradisku v roce 1876 byl pronajat a užíván touto školou, později Hospodyňskou školou na Hradisku. Od třicátých let 20. století zde postupně vznikly deputátní byty Školního statku, které byly po roce 1968 vystřídány dílnami Podniku bytového hospodářství. Po roce 1990 pak zde zůstaly dílny a sklady drobných živnostníků až do převzetí objektu Vojenskou nemocnicí v roce 2005.

Dnešní podoba objektu s výjimkou jihovýchodního nároží pochází z roku 1718, kdy byl objekt obnoven po dvou požárech (poprvé 1705) a ve vnitřním členění pak z roku 1785, kdy byl objekt stavebně upraven pro byty profesorů tehdy zřízeného Generálního semináře. Při severovýchodním nároží se zachovala klenutá místnost s dekorativní malbou zařízená kolem roku 1830 jako parádní pokoj bytu tehdejšího majitele objektu a panství.

Pro potřeby zdravotnictví byl objekt rekonstruován v letech 2006 až 2008 nákladem 165 milionů korun. To byly pouze náklady na stavební práce a stavební technologii. Společně se zdravotnickou technikou a vybavením to bylo 205 milionů. Studii využití objektu zpracovala firma Atelier A (ing. Tomeček a ing. arch. Sýkora). Prováděcí projekt I. etapy stavby (Sklady a garáže) a II. etapy stavby (generální oprava střešního pláště a vnější fasády) vypracoval opět Atelier A. Projekt III. etapy (Zdravotnické provozy – LDN) vypracovala firma BP projekt s.r.o. z Valašského Meziříčí. Na rekonstrukci se účastnily zejména firmy CZASCH s.r.o. Bruntál, Rekstav, stavební společnost s.r.o. a Eurogema, a.s., a jako větší poddodavatelé firmy Horstav Olomouc s.r.o., Kámen Morava, Michael Šindler, Daniševský, Vzduchoservis Brno, Elektrosdružení Kuja, TS a B., s.r.o., Olomouc.

Rekonstrukcí vznikla tři zdravotnická oddělení a technické zázemí pro dopravní středisko Vojenské nemocnice. Je zde léčebna dlouhodobě nemocných s kapacitou 26 lůžek, oddělení chronické resuscitační intenzivní péče s 10 lůžky, oddělení sekundární prevence drogových závislostí (detox) s kapacitou 15 lůžek (z toho 5 lůžek záchytky). Dále garážová stání pro 10 technologických vozidel Vojenské nemocnice a skladovací prostory pro mobilizační zásoby.

Černovířská základní škola v roce 2009

- Školní budova se v dobré kondici dožila 135 let.
- Do první třídy bylo zapsáno a přijato 15 nových žáků.
- Po slabších rocích se počet žáků pomalu zvyšuje. Nyní je jich 77.
- Loňský projekt Ruce 2008/2009 vystřídalo nové celoroční téma Voda 2009/2010.
- Proběhly tradiční akce za účasti černovířské veřejnosti, například zahradní slavnost s akademií, vánoční výtvarné dílny.
- Žáci úspěšně zabodovali ve výtvarných, sportovních i vědomostních soutěžích, kupříkladu Nejoblíbenější knižní hrdina, Bezpečnost města očima dětí, Matematický klokan, florbal, fotbal aj.
- V rámci zabezpečení vzdělávacích a mimoškolních akcí probíhala spolupráce s Knihovnou města Olomouce, Hasičským záchranným sborem, Městskou policií, Sborem dobrovolných hasičů Černovír, kinem Metropol, Vlastivědným muzeem, Moravským divadlem, Planetářiemi Mikuláše Koperníka, Výstavištěm Flora aj.
- Školní výlet do Rožnova pod Radhoštěm byl zpříjemněn jízdou visutou lanovkou z Pustevn do Ráztoky.
- Město nadále pečuje o budovu školy. Byla vybudována nová výdejna stravy (na snímku vydává stravu pracovnice školní jídelny Vlasta Kolářová) a sociální zařízení v přízemí školy.
- Aktuální dění ze života školy je možno sledovat na webových stránkách www.zscernovir.cz.

MAREK POUČ

Fotbalisté Slovanu Černovír v roce 2009

Svoji činnost zahájili fotbalisté Slovanu Černovír ihned po vánočních a novoročních svátcích přípravou tradičního fotbalového plesu. Ten se i v roce 2009 konal v černovířské sokolovně a opět nastartoval všechny k aktivní práci na přípravu všech mužstev do jarních odvet. Ples se vydařil a soudě podle výsledků se vydařila i zimní příprava, neboť všechna mužstva si v tabulce polepšila a sezóna 2008/2009 tak skončila ke všeobecné spokojenosti funkcionářů i fanoušků.

Patrně nejtěžší úkol mělo družstvo mužů. Podzim 2008 se celku vůbec nepovedl, když uhrál jen 15 bodů a jen bod jej dělil od sestupové příčky. Navíc ani los nebyl příznivý, protože všechny důležité zápasy Slovan hrál na hřištích soupeřů. Naštěstí se však podařilo mužstvo dobře doplnit a forma se v závěru přípravy velmi zvedala. Samozřejmě potom byl velmi odpovědný přístup všech hráčů v přípravném období, kdy se vytvořila velmi dobrá parta. Do soutěže vstoupil Slovan výhrou 1:0 v Horce a tým se nastartoval

1. Dub nad M.	26	16	6	4	59:33	54
2. Mohelnice B	26	16	5	5	70:30	53
3. Hlubočky	26	15	4	7	60:30	49
4. Bohuňovice	26	15	2	9	56:36	47
5. Bouzov	26	13	3	10	55:52	42
6. ČERNOVÍŘ	26	12	4	10	43:39	40
7. Slavonín	26	12	4	10	35:34	40
8. Lutín	26	11	5	10	52:42	38
9. Červenka	26	9	4	13	40:42	31
10. Drahlov	26	8	6	12	38:63	30
11. Chvátkovice	26	8	6	12	43:45	30
12. Paseka	26	8	3	15	33:57	27
13. Přikazy	26	7	5	14	44:55	26
14. Horka n. M.	26	2	3	21	21:91	9

Horní řada zleva: Zdeněk Brož, Petr Očenášek, Jakub König, Radim Pučálka, Mira Géc, Pavel Šubrt, Rostislav Nestrojil, Radim Novotný a Jan Špička.
Dole zleva: Aleš Špička, Milan Kuba, Lukáš Murárik, Bořek Petrů, Petr Láner, Michal Roubal a Daniel Chudáček. Na snímku chybí Petr Vyrubal.

parádní cesta za hodně podařenou polovinou sezóny. Sestupových starostí se muži elegantně zbavili hned po čtvrtém jarním kole, v nichž uhráli 12 bodů a nedostali ani jeden gól. Pak Slovan trochu zvolnil a přišly prohry v Bohuňovicích a Hlubočkách, ale výkony byly pořád dobré. Výhrou v Dubu a remízou v Mohelnici černovírští fotbalisté ovlivnili i vývoj na samém čele tabulky v boji o postup. Nakonec byla na jaře 2009 lepší jen rezerva Mohelnice. Ale hlavně zisk 25 jarních bodů jen dokazuje, že Slovan je na správné cestě za vyššími cíli. Z velmi vyrovnaného kolektivu se v jarních odvetách nejvíc prosadil zimní navrátilce z HFK Radim Novotný a s 9 brankami téměř dohnal nejlepšího střelce Pavla Šubrtu.

ST. DOROST

1.	Šumperk	26	22	1	3	105	:	21	67
2.	1. HFK "B"	26	20	6	0	98	:	19	66
3.	Litovel	26	20	2	4	74	:	29	62
4.	Mohelnice	26	17	5	4	73	:	29	56
5.	ČERNOVÍR	26	12	3	11	54	:	54	39
6.	Lipník	26	11	4	11	41	:	66	37
7.	Čechovice	26	9	5	12	37	:	40	32
8.	Šternberk	26	9	4	13	44	:	47	31
9.	Vikt. Přerov	26	9	3	14	42	:	56	30
10.	FKM Konice	26	9	3	14	37	:	62	30
11.	Tovačov	26	7	3	16	34	:	74	24
12.	Kralice	26	6	4	16	33	:	59	22
13.	Nezamyslice	26	6	2	18	24	:	64	20
14.	Kostelec	26	2	1	23	23	:	99	7

Obě dorostenecká družstva vstupovala do odvetných bojů sezóny 2008/2009 s jasným cílem vylepšit si svoje postavení v tabulce. Bylo jasné, že starší chlapci mohou dosáhnout maximálně na 5. místo. Naopak ti mladší měli za úkol atakovat třetí příčku v tabulce, neboť po podzimu ztráceli jen pět bodů. Při pohledu na závěrečné tabulky je zřejmé, že se více dařilo těm starším dorostencům. Ovšem jenom

tabulkově, protože ztráta 17 bodů na lepší umístění je hrozná a varující. A mladší se také příliš nepředvedli. Jen 13 jarních bodů je také velkým zklamáním. Jediným dobrým výsledkem je fakt, že se zvýšil poměr našich kmenových hráčů oproti chlapcům na hostování. Pro doplnění jen zmíníme, že oporami starších dorostenců byli hráči ročníku narození 1990. Jakub Gross, Lukáš Murárik, Karel Okleštěk, Jan Dosoudil, Jan Janošťák, Vojta Fojtík a Michal Ševčík. Ročník 1991 zastupovali Vojta Švec, Evžen Daniel, Pavel Navrátil, Petr Gavlík, Martin Kelár a další. Trenérem byl Karel Tománek.

Mladší dorost reprezentovaly ročníky 1992 a 1993. Marek Havelka, Lukáš Šefčík, Martin Duroň, Jakub Maixner, Jarda Sedlář, Eda Pulkert, Bronislav Cileček, Tomáš Majda, Lukáš Hrstka, Martin Kirschbaum, Tomáš Zapletal, Josef Holásek, Martin Špička, Jirka Homolka a další. Trenéry družstva mladších dorostenců byli v sezóně Radek Palaščák a Ivan Maixner.

ML. DOROST

1.	1. HFK "B"	26	21	4	1	93	:	20	67
2.	Šumperk	26	19	5	2	80	:	21	62
3.	Mohelnice	26	18	1	7	87	:	23	55
4.	Šternberk	26	16	4	6	64	:	32	52
5.	Vikt. Přerov	26	15	4	7	55	:	45	49
6.	ČERNOVÍR	26	13	2	11	81	:	42	41
7.	Litovel	26	13	2	11	58	:	47	41
8.	Kostelec	26	10	3	13	65	:	66	33
9.	Tovačov	26	10	3	13	50	:	73	33
10.	Čechovice	26	8	4	14	50	:	64	28
11.	Lipník	26	6	3	17	25	:	67	21
12.	Kralice	26	4	4	18	31	:	73	16
13.	FKM Konice	26	4	3	19	23	:	104	15
14.	Nezamyslice	26	3	2	21	21	:	106	11

Jestliže muži Slovanu měli na jaře jediný úkol, a sice záchranu. Tak starší žáci na tom byli úplně stejně, jen jejich výchozí pozice byla ještě složitější. Pouhých pět bodů na kontě a poslední podzimní místo. A všichni v oddíle si uvědomovali jak by případný sestup našim žákům uškodil. Trenéři Voráč a Pospíšil dopředu avizovali, že je to

1.	Šumperk	26	22	3	1	132	:	11	69
2.	Hranice "B"	26	20	2	4	95	:	19	62
3.	Mohelnice	26	17	3	6	79	:	45	54
4.	Nemilany	26	16	5	5	78	:	35	53
5.	Víkt. Přerov	26	13	5	8	59	:	36	44
6.	1. HFK "B"	26	14	1	11	62	:	39	43
7.	Uničov "B"	26	11	2	13	46	:	46	35
8.	Prostějov "B"	26	9	7	10	39	:	39	34
9.	Zábřeh "B"	26	10	2	14	46	:	75	32
10.	Přerov "B"	26	9	3	14	42	:	67	30
11.	Šternberk	26	7	2	17	28	:	71	23
12.	Mor. Beroun	26	6	2	18	39	:	83	20
13.	ČERNOVÍŘ	26	4	5	17	21	:	90	17
14.	Nové Sady	26	2	2	22	25	:	135	8

jejich poslední sezóna u mužstva a bylo jasné, že se chtěli rozloučit s chlapci důstojně. Byl to boj až do konce a nakonec se záchrana povedla. Slovan uhrál 12 jarních bodů, což byl tabulkově mírně podprůměrný výkon, nicméně konečné předposlední místo bylo přijato se spokojeností. Nejlepšími hráči byli Ježo, Kaprál, Melka, Koupil a Voráč.

1.	Uničov "B"	26	23	2	1	130	:	23	71
2.	Šumperk	26	23	0	3	161	:	27	69
3.	Mohelnice	26	19	3	4	142	:	24	60
4.	1. HFK "B"	26	17	4	5	95	:	47	55
5.	Prostějov "B"	26	13	5	8	101	:	41	44
6.	Nové Sady	26	12	4	10	88	:	68	40
7.	Víkt. Přerov	26	12	3	11	110	:	73	39
8.	Hranice "B"	26	12	2	12	91	:	77	38
9.	ČERNOVÍŘ	26	8	7	11	53	:	81	31
10.	Zábřeh "B"	26	9	3	14	80	:	67	30
11.	Přerov "B"	26	8	3	15	65	:	83	27
12.	Nemilany	26	5	2	19	55	:	103	17
13.	Šternberk	26	2	0	24	30	:	205	6
14.	Mor. Beroun	26	0	0	26	17	:	299	0

Mladší žáci šli do jarních odvet z devátého místa a pozici na jaře bezpečně uhlíjili. Je jasné, že jejich konečné umístění bylo ovlivněno tím, že ti nejlepší byli k dispozici zachraňujícím se starším borcům. Přesto se trenérům Guskovičovi a Plackovi povedlo poskládat z těch mladších ročníků dobrou partu bojovníků s příslibem do budoucna. Prosadili se hráči jako Kupka, Guskovič, Kudlička, Škoda, Chrenko a Vysoudil.

Hlavní událostí letního přípravného období je vždy prázdninový turnaj bývalých hráčů na našem hřišti „U komína“. Ten v roce 2009 se uskutečnil 27. července za účasti mužstev z Hodolan, Holice, Nových Sadů a domácího Slovanu. Po litéch bojích nakonec turnaj ovládl celek z Nových Sadů, který si poradil jak s Hodolany, tak ve finále s domácím favoritem. Turnaj byl zakončen posezením při hudbě a opět se vzpomínalo na dobu nedávno minulou, kdy většina z účastníků byla ještě aktivními fotbalisty. Naši bývalí hráči odehráli ještě silně obsazený turnaj v Holici a i tam uspěli, neboť skončili v kombinované sestavě na 3. místě. Pak už všechno dění ve Slovanu směřovalo k dalšímu soutěžnímu ročníku 2009/2010.

Do přípravy naskočilo mužstvo mužů téměř v nezměněném složení. Jediným novým hráčem byl Filip Zálešák a na přestup v Černovíře zůstal Radim Novotný. Po přechodu do dospělé kategorie se snažili uchytit i nadějní dorostenci. Nakonec v mužstvu zůstalo vybraných 17 hráčů a ostatním

1.	Bouzov	13	12	1	0	40	:	12	37
2.	Bohušovice	13	10	0	3	44	:	15	30
3.	Mor. Beroun	13	8	1	4	30	:	18	25
4.	Hlubočky	13	8	1	4	27	:	18	25
5.	ČERNOVÍŘ	13	7	1	5	28	:	15	22
6.	Velký Týnec	13	5	5	3	27	:	20	20
7.	Slavonín	13	5	2	6	27	:	19	17
8.	Lipová	13	5	1	7	21	:	21	16
9.	Drahlov	13	4	2	7	24	:	34	14
10.	Mohelnice B	13	4	1	8	28	:	36	13
11.	Paseka	13	3	3	7	16	:	31	12
12.	Červenka	13	2	4	7	15	:	32	10
13.	Příkazy	13	2	3	8	21	:	40	9
14.	Chválkovice	13	2	3	8	9	:	46	9

bylo umožněno hostování v nižších soutěžích. Výsledky v přípravných zápasech sice nebyly bůhvíjak skvělé, ale Slovan se neustále zlepšoval směrem k prvnímu mistrovskému zápasu. Tradiční Mikšíkův memoriál ve Chválkovicích ještě chlapcům ukázal jaký je rozdíl mezi mužstvem Dolan z krajského přeboru a naším celkem po prohře 0:5, ale konečné 3. místo bylo splněním předpokladů. Do ostré sezóny jsme vstoupili na hřišti v Lipové a po výhře 2:0 všichni věřili ve správný rozjezd. Ale hned další utkání a prohra na domácím stadionu s Pasekou vrátila všechny zúčastněné na zem. Nakonec Slovan uhrál slušných 22 bodů a k naprosté spokojenosti chybí jen tři body. Asi právě ty z utkání s Pasekou. Největším problémem však byly venkovní zápasy. Vždyť pouze čtyři vstřelené branky na cizích hřištích, navíc v prvních dvou kolech, jsou skoro ostudný výsledek. Naopak se povedlo stabilizovat obrannou fázi, když mužstvo inkasovalo jen 15 branek a z toho bylo 7 ze standardních situací. A jen v jediném utkání Slovan dostal tři góly, jinak to bylo méně. Při závěrečném hodnocení se všichni shodli, že nejvíc chyběly góly útočníků Šubrt a Novotného, protože zbytek mužstva nastřílel branek poměrně dost. Do jarních odvet byl stanoven jednoznačný cíl. A sice hrát o medailovou pozici v tabulce.

ST. DOROST

1. Mohelnice	11	8	2	1	31:9	26
2. Litovel	11	8	1	2	30:14	25
3. 1. HFK "B"	11	7	2	2	27:13	23
4. Šternberk	11	6	1	4	26:9	19
5. ČERNOVÍŘ	11	6	1	4	28:21	19
6. Nezamyslice	10	5	2	3	13:12	17
7. Vikt. Přerov	11	3	3	5	15:19	12
8. Jeseník	11	3	3	5	12:25	12
9. Lipník	10	3	1	6	15:38	10
10. FKM Konice	11	3	0	8	16:23	9
11. Kralice	11	3	0	8	15:30	9
12. Čechovice	11	2	0	9	15:30	6

Do další sezóny v krajském přeboru dorostu nastoupily oba dorostenecké celky s nezměněnými cíli. Bojovat v obou kategoriích o čelo tabulky. Do soutěže se přihlásilo jen 12 účastníků, což je důkazem, že nastává docela problém s členskou základnou mladých fotbalistů. Naštěstí se tato situace zatím netýká počtu fotbalistů v Černovíři. Starší dorostenci nastoupili do sezóny s docela velkými ambicemi, neboť jejich kádr byl docela konsolidovaný a kvalitní.

Jenže výsledky byly docela nevyrovnané, když třeba prohráli doma s Litovlí 2:5 a potom přivezli vítězství z Jeseníku 3:0. Slušný bodový zisk nakonec zachránilo až vítězství v posledním podzimním kole na půdě rivala z Holice. Nicméně se čekalo víc. K oporám celku trenéra Tománka patřili gólman Jarda Sedlář, střelec Marek Havelka a dále Pavel Navrátil, Martin Kelár, Evžen Daniel, Vojta Švec, Petr Gavlík, Lukáš Šefčík, Bronislav Čileček, Marek Bejdák a další. Mladší dorostence čekala v letní přípravě změna trenérů. K celku nastoupila dvojice Ivan Maixner a Josef Holásek. Ti zvládli první úkol, když si poskládali dobrý a odolný kádr hráčů. Potvrzoval to vynikající vstup do sezóny. Vždyť po 8. kole byli na prvním místě a inkasovali jen čtyři góly. Bohužel poslední tři kola nezvládli. Částečně díky klimatickým podmínkám, když museli dva domácí zápasy odehrát na cizím hřišti, ale hlavně se rozspala herní koncepce celku. Vždyť v oněch třech zápasech inkasovali 13 branek. A omluvou nemůže být fakt, že to bylo se

ML. DOROST

1. Mohelnice	11	8	1	2	36 : 5	25
2. Litovel	11	8	1	2	43 : 13	25
3. Šternberk	11	7	1	3	24 : 15	22
4. 1. HFK "B"	11	6	2	3	39 : 11	20
5. ČERNOVÍŘ	11	6	2	3	31 : 17	20
6. Jeseník	11	6	2	3	25 : 22	20
7. Vikt. Přerov	11	5	2	4	27 : 22	17
8. Lipník	10	5	1	4	16 : 16	16
9. Kralice	11	4	1	6	20 : 25	13
10. Čechovice	11	2	0	9	11 : 39	6
11. FKM Konice	11	1	1	9	6 : 37	4
12. Nezamyslice	10	0	0	10	3 : 59	0

soupeři z čela tabulky. Ale tento celek není radno zatracovat. Je v něm dost kvalitních fotbalistů, aby ještě výrazně promluvili v boji o první místo v tabulce. Třeba nejlepší střelec soutěže Tomáš Zapletal se 16 góly. Dalšími oporami jsou Eda Pulkert, Martin Špička, Martin Kirschbaum, Pepa Holásek, Lukáš Hrstka, Tomáš Kaprál, Lubomír Machynek, Karel Voráč, Jirka Homolka, Jirka Brhel, Tomáš Majda a další.

1. Vikt. Přerov	12	10	0	2	35: 4	30
2. Mohelnice	13	9	2	2	28: 9	29
3. Prostějov "B"	13	9	0	4	33:17	27
4. Jeseník	13	8	2	3	29:12	26
5. 1. HFK "B"	12	8	0	4	28:12	24
6. Lipník	13	7	0	6	30:23	21
7. Hranice "B"	13	6	2	5	27:16	20
8. Uničov "B"	13	6	1	6	28:30	19
9. Šternberk	12	5	3	4	23:12	18
10. Šumperk "B"	13	5	1	7	23:34	16
11. FC Přerov "B"	13	3	1	9	16:40	10
12. ČERNOVÍR	12	2	3	7	14:26	9
13. Nové Sady	13	1	2	10	16:61	5
14. Nemilany	13	1	1	11	19:53	4

Rovněž u starších žáků došlo k už avizované výměně trenérů. Pány Voráče a Pospíšila nahradil Vladimír Zembol, který k nám přišel ze Slavonína. A jako už tradičně měl za úkol stabilizovat Slovan na příčkách, které budou vzdáleny sestupovým starostem. Do práce se pustil obětavě a s vervou. První pohled na tabulku nenasvědčuje, že by se starší žáci nějak výrazně zlepšili oproti předcházejícím sezónám. Hned ten druhý ale zlepšení naznačuje. Třeba počet obdržených branek je srovnatelný s polovinou soupeřů. Chce to jen

vytrvat v usilovné práci a úspěchy se jistě dostaví. Nakročeno je dobře. Z kádrů hráčů můžeme zmínit borce jako Pavel Ježo, David Koupil, Zdeněk Vogl, Michal Janák, Daniel Kaluža, Roman Kupka, Jakub Hrabal, Pavel Chytrůš a další.

Mladší žáci potvrzovali v sezóně 2009/2010 trend z loňské sezóny, kdy se zlepšovali postupem času čím dál víc. V práci pokračovali trenéři Guskovič a Placek, a že zvolili kvalitní koncepci je vidět při pohledu na tabulku. V té figuruje Slovan na 4 .místě. Jestliže osm vítězství uhráli borci za celý ročník, tak letos je mají na kontě už v polovině soutěže. Před našimi chlapci jsou v tabulce pouze mládežnický velmi početné oddíly, kterým jen těžko budeme konkurovat. Přesto byl oddíl mladších žáků vyhlášen nejlepším oddílem Slovanu v podzimní části sezóny 2009/2010. Z hráčů se nejvíce prosazovali Dominik Guskovič, Dominik Kudlička, Tomáš Placek, Patrik Kupka, Pavel Meissner, Richard Kuchyňa, Filip Lešnof, Vojtěch Vykydal, Marek Vysoudil, Ondřej Chmelík a další.

1. Jeseník	13	13	0	0	90: 7	39
2. Šumperk "B"	13	9	3	1	66:17	30
3. Prostějov "B"	13	9	2	2	47:18	29
4. ČERNOVÍR	13	8	1	4	41:24	25
5. Nemilany	13	8	1	4	43:27	25
6. Uničov "B"	13	7	2	4	40:25	23
7. Mohelnice	13	6	3	4	28:29	21
8. Hranice "B"	13	4	2	7	38:41	14
9. FC Přerov "B"	13	4	1	8	22:42	13
10. Šternberk	12	4	1	7	23:54	13
11. 1. HFK "B"	13	4	0	9	22:38	12
12. Nové Sady	13	3	0	10	27:66	9
13. Vikt. Přerov	12	2	2	8	13:57	8
14. Lipník	13	0	0	13	9:64	0

Samozřejmě, že i v roce 2009 působila v rámci Slovanu Černovír mužstva benjamínků a přípravky. Jsou to totiž nejpočetnější oddíly, a to stále potvrzuje, že o budoucnost mládežnických kategorií by se černovířský fotbal obávat nemusel. Obrovské penzum práce při formování mladých fotbalistů odvádí trenéři Petr Placek, Luděk Fojtík, Jan Hanousek a Jirka Hron. Potěšitelné je, že máme zájemcům o fotbal co nabídnout a rádi ve Slovanu přivítáme další mladé fotbalisty.

Rádi bychom využili příležitosti a poděkovali všem trenérům, sponzorům a partnerům SLOVANU ČERNOVÍR za jejich podporu v roce 2009. Rovněž děkujeme všem rodičům dětí v mládežnických kategoriích za pomoc s tréninky a zápasy. Všechny naše příznivce rádi uvidíme na našem stadionu i v roce 2010 a proto připomínáme informace o známých termínech.

DOMÁCÍ UTKÁNÍ „A“ MUŽSTVA SLOVANU:	NEDĚLE 10:00
DOMÁCÍ MISTROVSKÁ UTKÁNÍ CELKŮ DOROSTU:	SOBOTA 10:00, 12:15
DOMÁCÍ MISTROVSKÁ UTKÁNÍ ŽÁKŮ SLOVANU:	NEDĚLE 12:15, 14:30
TURNAJ BÝVALÝCH HRÁČŮ:	SOBOTA 24. 7. 2010

SLOVAN hraje domácí zápasy ve fotbalové aréně „**U KOMÍNA**“ na Lazcích.

www.ofisport.cz, www.efotbal.cz, www.fotbal.cz, www.spoluhraci.cz

Sokol Černovír oslavil 100 let své činnosti a má nové vedení

Rok 2009 byl pro Sokol Černovír významným především ze dvou pohledů. Byla to únorová valná hromada se zvolením nového výboru jednoty a 100. výročí existence, jehož oslavy se pak uskutečnily v červnu.

Samotné oslavy vyvrcholily 13. června výstavkou fotografií a dokumentů, vystoupením cvičenců a vydáním publikace nazvané 100 let – Tělocvičná jednota Sokol Černovír – Olomouc 1909 – 2009. Zpracoval ji PaedDr. Rudolf Hradečný. Vystoupení domácích cvičenců i hostů proběhlo v sokolském areálu za ideálního slunečného letního počasí v sedmi skladbách.

Sokolové si připomenuli bohatou historii od počátků, kdy iniciátorem a prvním starostou Sokola Černovír byl zdejší nadučitel Edvard Peřina. Ten se později stal starostou Olomoucké župy sokolské a byl i členem výboru České obce sokolské. Na jeho zasedání v roce 1928 v Praze pak ovšem náhle zemřel. Černovířský Sokol prošel nejrůznějšími peripetiemi, když se jeho činnost zastavila za obou světových válek, za totality a samozřejmě i při ničivých povodních v roce 1997, kdy doslova uplavalo velké množství historických dokumentů. Vždy se ovšem podařilo sokolskou činnost obnovit. Podrobně historii přibližuje právě již uvedená čtyřicetistránková publikace.

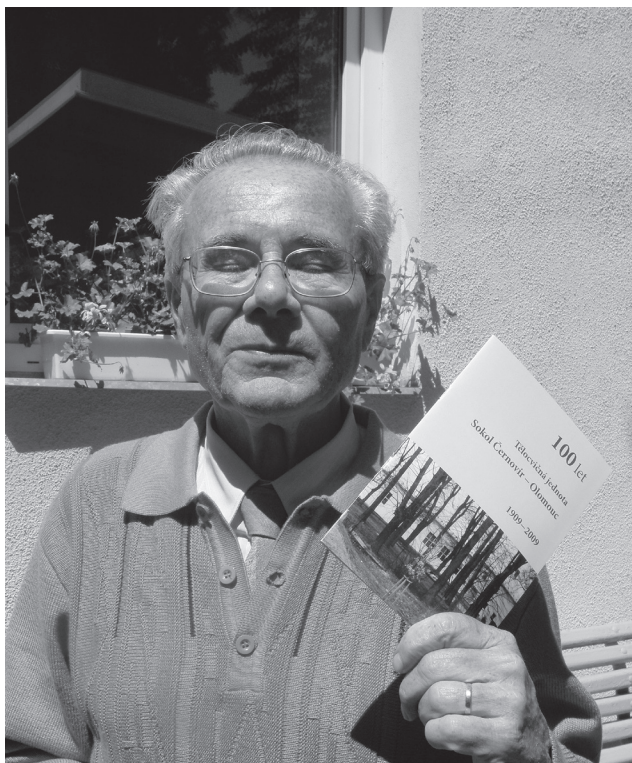
Po valné hromadě se starostou stal Pavel Horný, místostarostou Martin Kukučka, jednatelem Libor Kovář a hospodářkou Apolena Strnadová. „Tímto počínem došlo k zásadní změně ve vedení, organizaci, činnosti a myšlení celé jednoty,“ řekl nový starosta Horný.

Před novým výborem podle něj stálo mnoho závažných úkolů, které měly prověřit schopnost těchto lidí, pro které to byla zcela nová zkušenost, zda dokážou změnit náhled členské základny i samotných občanů na činnost Sokola. Za nesnadný úkol pro výbor považuje obnovu zpretrhaných kontaktů s místními organizacemi. „Největší úspěch v tomto směru bylo navázání spolupráce se Sborem dobrovolných hasičů. Kontakty byly navázány také v místní mateřské i základní škole a s fotbalisty Slovanu Černovír,“ uvedl.

Během roku narostla členská základna asi o 30 procent, přičemž věkový průměr nových členů je okolo 30 let. Vzniklo pět nových oddílů v širokém spektru sportovní činnosti.

„Do sokolovny byl po dlouhé době a několika opakovaných konstatováních v posledních letech, že situace bez správce je dále neudržitelná, přijat po oslavách správce. Výbor jednoty pak zajistil celkovou rekonstrukci ústředního topení v tělocvičně, čímž splnil poslední bod usnesení valné hromady na rok 2009,“ shrnul starosta s tím, že chce ujistit všechny občany, kteří by projeví zájem využívat prostory Sokola Černovír, že mají dveře otevřené. (red)

K sokolskému dění se tentokrát vážou hned čtyři fotografie. U článku je autor jubilejní publikace PaedDr. Rudolf Hradečný se svým dílkem a na další stráně na výstavce u příležitosti 100. výročí bývalý starosta Jaroslav Návělek, který byl v čele Sokola Černovír od roku 1994. Na titulní straně je pohled na sokolovnu a konečně na zadní straně obálky nástup cvičenců všech sedmi skladeb z 13. června. – Snímky pořídil Jindřich Hovadík.

Úspěšní mladí černovírští veslaři

Na skvělé výsledky Barbory a Gabriely Vařekových (psali jsme o nich v předcházejících ročenkách) navazuje jejich nejmladší sestra Alexandra Vařeková. V zimní části sezóny vyhrála v kategorii starších žaček halové mistrovství Slovenska v Banské Bystrici a Rakouska v Linci na veslařských trenažérech. Na vodě závodila ve skifu, i na lodi tedy byla sama. Po vítězství na přeborech Moravy si na Mistrovství České republiky v Račicích 26. až 28. června 2009 dojela pro mistrovský titul.

Jan Smejkal dotáhl dobře rozjetý čtyřkolový Pohár České republiky 2008/2009 v jízdě na veslařském trenažéru (viz loňská ročenka) k vítězství. Na Mezinárodním mistrovství České republiky 7. února 2009 v Olomouci vyjel na trenažéru 2. místo v kategorii dorostenců a na Mistrovství Slovenska 3. místo. Na vodě se mu také dařilo. Na mezinárodních závodech CEFTA (olympijské naděje – dorostenci) v Račicích 22. května 2009 vybojoval s parťáky 3. místo na čtyřce s kormidelníkem a později tamtéž v červnu mistrovský titul.

Úspěchy Černovíráků dovršila na jmenovaném mistrovství Anna Smejkalová vítězstvím na čtyřce s kormidelnicí v kategorii starších žaček

(LŘ)

Na snímku z archivu Ladislava Řoutila je oceněný Jan Smejkal.

Černovířské drobníčky

*** VOJENSKÝ HŘBITOV.** Docela dobře znějící zprávu jsme se dozvěděli na začátku září loňského roku z olomouckého magistrátu. V roce 2010 mají začít opravy vojenského hřbitova v Černovíři s využitím dotace 1 669 000 korun z ministerstva obrany. Celkem byl letos mělo na vojenský hřbitov spolu s příspěvkem magistrátu na práce přibýt takřka dva miliony korun. Přitom se má opravovat vstupní brána a ochranné zídky, ale také chodníky, křesťanská i muslimská kaple. Pokračovat by se mělo i v dalších letech s celkovým vkladem osmi milionů korun.

*** SNÍH.** Tuto zimu nejsou poprvé povinni obyvatelé měst a obcí uklízet chodníky před svými domy. Čeká se to od magistrátu. Zatím na to naši spoluobčané vesměs nespolehají a vyrážejí s hrably a košťaty odstraňovat sami, řečeno s Jaromírem Nohavicou, to bílé svinstvo.

*** TATO ROČENKA JE JUBILEJNÍ.** Když jsme v roce 2000 dodatečně připravili brožurku k 750. výročí Černovíra (1249 - 1299), založili jsme vlastně novou tradici ročenek. První z nich s označením Černovířská ročenka 2001 vyšla v lednu 2002. Nyní tedy držíte v rukou, předpokládám, že je to v rukou, již 10. publikaci.

*** A JEŠTĚ JEDNO JUBILEUM.** Pokud vycházíme z toho, že v roce 1999 uplynulo 750 let od první zmínky o Černovíři, tak tomu v loňském roce mělo být 760. Možná se mýlím, ale toto jubileum snad nikdo neslavil.

(jih)

Černovířští hasiči se již pomalu těší do nového

Letitá myšlenka rekonstruovat a zvětšit hasičskou zbrojnici v Černovíři začala ve druhé polovině roku 2009 nabírat konkrétnější podoby. Nejdříve, bylo to 15. září, olomoučtí radní schválili podmínky zadávacího řízení a seznam zájemců, jimž pak byla zaslána výzva k podání nabídky. Později, bylo to po zasedání Rady města Olomouce z 3. listopadu, jsme se dozvěděli, že stavbu zabezpečí místní firma Stavitelství Pospíšil. Oproti projektové dokumentaci za 13,6 milionu korun bude stavba stát 13,26 milionu. Magistrát tak ještě uspoří přes půl milionu korun. S dokončením stavby se přitom podle náměstka primátora Martina Majora počítá v září.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů během roku zůstala na 18 členech, když ji dva hasiči opustili a dva noví naopak přišli.

Černovířští hasiči se loni poprvé zúčastnili Šumperské ligy TFA (Nejtvrdší hasič přežije). Ve fyzicky velmi náročném klání byl úspěšný zejména Miloš Jelínek. Ze čtyř závodů byl dvakrát první a jednou druhý. V celkovém hodnocení ligy tedy obsadil druhé místo.

Červnové bleskové povodně se sice Černovíra přímo nedotkly, ale hasiči jeli likvidovat jejich následky do obou postižených center. Nejprve 26. června do Polomi na Hranicku a pak ještě 2. července do Kobylé nad Vidnávkou na Jesenicku. A když se pak 16. července ve Velké u Hranic bilancovalo mezi starosty a profesionálními

i dobrovolnými hasiči zvládnutí povodní, přivezl starosta černovířských hasičů ing. Jiří Kropáč a velitel jednotky Petr Lichtblau obálku pro jednu povodněmi postiženou rodinu z Polomi, v níž bylo sedm tisíc korun z Černovíra.

Život ovšem běžel dál. Takže třeba když 8. listopadu hasiči vyrazili k požáru zahradní chatky, bylo to již z provizorních prostor stodoly ing. Josefa Čamka. (red)

Snímek na této straně zobrazuje Petra Lichtblaua (vlevo) a ing. Jiřího Kropáče s obálkou s penězi určenou pro povodněmi postiženou rodinu na setkání ve Velké u Hranic. Další foto na třetí strana obálky je z období mezi vánočními svátky a silvestrem zachycuje jednu z fází proměn zbrojnice.

